

**УХВАЛА
ДРУГОЇ КОЛЕГІЇ СУДДІВ
ПЕРШОГО СЕНАТУ
КОНСТИТУЦІЙНОГО СУДУ УКРАЇНИ**

про відмову у відкритті конституційного провадження у справі за конституційною скаргою Пантелєєва Сергія Васильовича щодо відповідності Конституції України (конституційності) абзаців першого – чотирнадцятого підпункту 4 пункту 6 розділу II „Прикінцеві та перехідні положення“ Закону України „Про заходи щодо законодавчого забезпечення реформування пенсійної системи“ від 8 липня 2011 року № 3668–VI, частини першої статті 86 Закону України „Про прокуратуру“ від 14 жовтня 2014 року № 1697–VII

Київ
17 жовтня 2023 року
№ 174-2(I)/2023

Справа № 3-172/2023(324/23)

Друга колегія суддів Першого сенату Конституційного Суду України у складі:

Гришук Оксани Вікторівни – головуючого,
Петришина Олександра Віталійовича,
Совгирі Ольги Володимирівни – доповідача,

розглянула на засіданні питання про відкриття конституційного провадження у справі за конституційною скаргою Пантелєєва Сергія Васильовича щодо відповідності Конституції України (конституційності) абзаців першого – чотирнадцятого підпункту 4 пункту 6 розділу II „Прикінцеві та перехідні положення“ Закону України „Про заходи щодо законодавчого забезпечення реформування пенсійної системи“ від 8 липня 2011 року № 3668–VI (Відомості Верховної Ради України, 2012 р., № 12–13, ст. 82), частини першої статті 86 Закону України „Про прокуратуру“ від 14 жовтня 2014 року № 1697–VII (Відомості Верховної Ради України, 2015 р., № 2–3, ст. 12).

Заслухавши суддю-доповідача Совгирю О.В. та дослідивши матеріали справи, Друга колегія суддів Першого сенату Конституційного Суду України

у с т а н о в и л а:

1. Пантелеев С.В. звернувся до Конституційного Суду України з клопотанням перевірити на відповідність частині другій статті 6, частинам першій, другій статті 8, частині п'ятій статті 17, частинам другій, третій статті 22, частині другій статті 24, частині першій статті 46 Конституції України (конституційність) абзаци перший – чотирнадцятий підпункту 4 пункту 6 розділу II „Прикінцеві та перехідні положення“ Закону України „Про заходи щодо законодавчого забезпечення реформування пенсійної системи“ від 8 липня 2011 року № 3668–VI (далі – Закон № 3668), частину першу статті 86 Закону України „Про прокуратуру“ від 14 жовтня 2014 року № 1697–VII (далі – Закон № 1697).

У частині першій статті 86 Закону № 1697 встановлено вимоги щодо стажу роботи для призначення пенсії за вислугу років прокурорам. Аналогічні положення містилися в абзацах першому – чотирнадцятому підпункту 4 пункту 6 розділу II „Прикінцеві та перехідні положення“ Закону № 3668, однак утратили чинність на підставі Закону № 1697.

Зі змісту конституційної скарги та долучених до неї матеріалів убачається таке.

Пантелеев С.В. звернувся до Головного управління Пенсійного фонду України в Полтавській області (далі – Управління) із заявою про призначення йому пенсії за вислугу років відповідно до статті 50¹ Закону України „Про прокуратуру“ від 5 листопада 1991 року № 1789–XII (далі – Закон № 1789) у редакції Закону України «Про внесення змін до Закону України „Про прокуратуру“» від 12 липня 2001 року № 2663–III (далі – Закон № 2663), чинної на час його працевлаштування в органи прокуратури. Управління відмовило Пантелееву С.В. у призначенні пенсії, оскільки стаття 50¹ Закону № 1789 у

редакції Закону № 2663 втратила чинність, а підстави і порядок призначення пенсії за вислугу років прокурорам визначено статтею 86 Закону № 1697.

Пантелеєв С.В. звернувся до суду з адміністративним позовом до Управління, Головного управління Пенсійного фонду України в Київській області про визнання протиправним та скасування рішення про відмову у призначенні йому пенсії за вислугу років на підставі статті 50¹ Закону № 1789 у редакції Закону № 2663; про виплату призначеної пенсії в повному обсязі без обмеження; про зарахування до вислуги років навчання в Національній юридичній академії імені Ярослава Мудрого.

Київський окружний адміністративний суд рішенням від 22 грудня 2022 року вказаний адміністративний позов задовольнив частково, зокрема визнав протиправним та скасував рішення Управління про відмову у призначенні пенсії Пантелеєву С.В. на підставі статті 50¹ Закону № 1789 у редакції Закону № 2663.

Шостий апеляційний адміністративний суд постановою від 16 травня 2023 року скасував рішення Київського окружного адміністративного суду від 22 грудня 2022 року та зобов'язав Головне управління Пенсійного фонду України в Київській області зарахувати до стажу роботи Пантелеєва С.В. половину строку навчання на денному відділенні в Національній юридичній академії імені Ярослава Мудрого, у задоволенні решти позовних вимог відмовив.

Верховний Суд у складі Касаційного адміністративного суду ухвалою від 4 липня 2023 року відмовив Пантелеєву С.В. у відкритті касаційного провадження, оскільки його справа є малозначною. Проте Верховний Суд зазначив, що у прокурорів, які в період із 26 липня 2001 року до 1 жовтня 2011 року мали стаж роботи не менше 20 років, зокрема не менше 10 років на посадах прокурорів і слідчих прокуратури, виникло право на пенсійне забезпечення за вислугу років на підставі статті 50¹ Закону № 1789 у редакції Закону № 2663; позивач станом на 1 жовтня 2011 року не мав необхідного загального стажу роботи для призначення пенсії (20 років), а отже, у нього не

виникло права на пенсійне забезпечення за вислугу років на підставі статті 50¹ Закону № 1789 у редакції Закону № 2663.

Пантелеєв С.В. вважає, що внаслідок застосування судами положень Закону № 3668, Закону № 1697, конституційність яких він оспорує і згідно з якими збільшено стаж для призначення пенсії за вислугу років прокурорам, суттєво звужено зміст та обсяг його прав і свобод, зокрема права на соціальне забезпечення.

2. Вирішуючи питання про відкриття конституційного провадження у справі, Друга колегія суддів Першого сенату Конституційного Суду України виходить із такого.

2.1. За статтею 8 Закону України „Про Конституційний Суд України“ Конституційний Суд України розглядає питання щодо відповідності Конституції України (конституційності) чинних актів (їх окремих положень) (частина перша); „з метою захисту та відновлення прав особи Конституційний Суд України розглядає питання щодо відповідності Конституції України (конституційності) акта (його окремих положень), який втратив чинність, але продовжує застосовуватись до правовідносин, що виникли під час його чинності“ (частина друга).

Підпункт 4 пункту 6 розділу II „Прикінцеві та перехідні положення“ Закону № 3668 утратив чинність на підставі Закону № 1697. Згідно з підпунктом 4 пункту 6 розділу II „Прикінцеві та перехідні положення“ Закону № 3668 було внесено зміни до статті 50¹ Закону № 1789, тому цей підпункт не продовжують застосовувати до правовідносин, що виникли під час його чинності. Зазначене є підставою для відмови у відкритті конституційного провадження у справі згідно з пунктом 5 статті 62 Закону України „Про Конституційний Суд України“ – втрата чинності актом (його окремими положеннями), щодо якого порушено питання відповідності Конституції України.

2.2. Згідно із Законом України „Про Конституційний Суд України“ конституційною скаргою є подане до Конституційного Суду України письмове клопотання щодо перевірки на відповідність Конституції України (конституційність) закону України (його окремих положень), що застосований в остаточному судовому рішенні у справі суб'єкта права на конституційну скаргу (частина перша статті 55); конституційна скарга має містити обґрунтування тверджень щодо неконституційності закону України (його окремих положень) із зазначенням того, яке з гарантованих Конституцією України прав людини, на думку суб'єкта права на конституційну скаргу, зазнало порушення внаслідок застосування закону (пункт 6 частини другої статті 55); конституційна скарга вважається прийнятною за умов її відповідності вимогам, визначеним статтями 55, 56 цього закону (абзац перший частини першої статті 77).

Зі змісту конституційної скарги вбачається, що Пантелеев С.В. не обґрунтував, у чому саме полягає неконституційність оспорюваних положень Закону № 1697, а також порушення його права на соціальний захист. Суб'єкт права на конституційну скаргу лише висловив незгоду із чинним законодавчим урегулюванням питань призначення пенсії за вислугу років прокурорам та із судовими рішеннями, ухваленими в його справі, що не є обґрунтуванням тверджень щодо неконституційності оспорюваних положень Закону № 1697.

Пантелеев С.В. цитує рішення Конституційного Суду України, окремі положення Конституції України, законів України, посилається на практику Європейського суду з прав людини. Однак цитування приписів Основного Закону України, юридичних позицій Конституційного Суду України без наведення аргументів щодо невідповідності Конституції України оспорюваних приписів закону України не є обґрунтуванням тверджень щодо їх неконституційності (ухвали Великої палати Конституційного Суду України від 24 травня 2018 року № 23-у/2018, від 31 травня 2018 року № 27-у/2018, від 7 червня 2018 року № 34-у/2018).

Отже, автор клопотання не дотримав вимог пункту 6 частини другої статті 55 Закону України „Про Конституційний Суд України“, що є підставою

для відмови у відкритті конституційного провадження у справі згідно з пунктом 4 статті 62 цього закону – неприйнятність конституційної скарги.

Ураховуючи викладене та керуючись статтями 147, 151¹, 153 Конституції України, на підставі статей 7, 8, 32, 37, 55, 56, 58, 62, 77, 86 Закону України „Про Конституційний Суд України“, відповідно до § 45, § 56 Регламенту Конституційного Суду України Друга колегія суддів Першого сенату Конституційного Суду України

у х в а л и л а:

1. Відмовити у відкритті конституційного провадження у справі за конституційною скаргою Пантелеєва Сергія Васильовича щодо відповідності Конституції України (конституційності) абзаців першого – чотирнадцятого підпункту 4 пункту 6 розділу II „Прикінцеві та перехідні положення“ Закону України „Про заходи щодо законодавчого забезпечення реформування пенсійної системи“ від 8 липня 2011 року № 3668–VI на підставі пункту 5 статті 62 Закону України „Про Конституційний Суд України“ – втрата чинності актом (його окремими положеннями), щодо якого порушено питання відповідності Конституції України; частини першої статті 86 Закону України „Про прокуратуру“ від 14 жовтня 2014 року № 1697–VII на підставі пункту 4 статті 62 Закону України „Про Конституційний Суд України“ – неприйнятність конституційної скарги.

2. Ухвала є остаточною.

**ДРУГА КОЛЕГІЯ СУДДІВ
ПЕРШОГО СЕНАТУ
КОНСТИТУЦІЙНОГО СУДУ УКРАЇНИ**